

Felolós szerkesztők:
VÖRÖS FERENCZ
és
DVIHALLY EMIL.

Előfizetési ára:

Egész évre . . . 5 ft. — kr.
Fél évre . . . 2 „ 50 „
Negyed évre . . . 1 „ 25 „

Felvidéki Híradó

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

A Magyarországi Kárpát Egyesület Herzog Szász Coburg-Gothai Fülöp Ő királyi fensége védnöksége alatt álló Szittnya Osztályának közlönye.

Hivatalos hirdetések díja:

100 szög 2 ft., azentúl minden megkezdett szög szónál 50 krczal több.

Megjelenik vasárnapon,
Selmecz-, Besztercebányán
és Ipolyágon.

Tisztelt olvasóinkhoz.

Lapunk az új évvel V-ik évfolyamába lép. Négy év számban kifejezve nagyon rövid időszak; de ha azt a közpályán töltjük el, különösen oly exponált helyen, minő akár a vidéki hírlapiról is, bizony legalább is megkészszerződük az.

Valahányszor egy-egy lapárszámunk így az év vége felé vagy elején nagyhangú nyilatkozatát olvassuk, csodálkozunk kell azokon a stereotyp mondásokon, melyek között nem utolsó a „küzdelem.“ „a verejtékes munkáról“ a lap létjogosultságáról, magasztos hivatásáról és végül a félreismerésről szóló. Hisz űk tisztán magyar környezetben mozognak, dolgoznak, mely környezetnek minden tagja csekély kivétellel bele van vonva a közügyek érdekébe és így vállvetve ugyanazon czél felé törekszik, melynek előérése a hírlapiró tör. Már pedig tágas körben működé, számosaktól erkölcsileg s anyagilag támogatva nem lehet oly súlyos a munka, oly nehéz a küzdelem.

De ha e panaszhangokon csodálkozunk, egyáltalán azon meggyőződést is merítjük belőlük, hogy ha már tisztán magyar vidékeken is van létjoga egy-egy szűkebb körű közlönynek, ugy kétszeresen van a mi vidékünkön, ahol a magyarorsodás műve még folyamatban van.

A küzdelem, a munka miatt nem panaszkodunk, mert hisz magunk választottuk azt, legyen tehát részünk benne; de meg nem is fejtettünk mi ki olyan küzdelmet s nem szítottunk olyan harcot, mely aztán rendesen megölelvé válik a kisebb közlönyöknek. Törlunk nem mártottuk epébe, kezünkben nem pattogtatunk ostort s nem szegődtünk a morál predikálói közé; de mérséklettel szólottunk és irtunk mindenkor.

Igaz, hogy ezen úton nem is emelkedettünk fel a magasabb pártfogóságos collegák sorába; de nem is hűlyedtünk a személyeskedés, perpatvarkodás, serezu hurca közlönyévé.

Megmaradtunk, itt állunk azon a nívéaun, melyen bátran tehetjük azon ígérteitünk, hogy a tisztesség és munkának a leszünk azentúl is hivei, a közügynek tevékeny munkásai.

Bízatt a remény, hogy az ígérteink a multak alapján hitelt talál t. olvasóinknál.

Ezzel tán be is fejezhetők sorainkat, ha egyéb tekintetek arra nem inditanának, hogy még egyet más elmondjunk.

Ha abban a küzdelemben, melyről fentebb szóltunk, nem volt szenvedély áll szennvedéllyel szemközt, nem volt is részünk, annál több jutott ki a léte rti küzdelemből.

Alig nyert ugyanis az 1882-ik évvel megindult „Selmeczbányai Híradó“ örvenletes lendületet, terjeszkedve, bemenetelt találya oly helyeken is, a hová azelőtt még csak magyar olvasmány sem került soha, és e lapok kiadószerkesztője már-már biztos alapon állónak hitte kis lapját, — egyszerre „szűkesség“ érzik többben Hont megyében egy külön helyi közlönynek,“ s megindult a Hont megyei Hirlap.

Nem a vetélytárs irigykedésével, de hazafini fájdalommal kísérték Hont megye em közlönyének működését s vártak, türelmeműt vártuk az idő, mikor a szerintünk létjoggal nem bíró vetélytárs megszűnik. — Várakozásunkban azonban nem voltunk télenek: lépéseket tettünk azifjatt, hogy lapunkat fölfelé terjesszük, ha már Hontból kitarattunk.

Már-már ott állottunk, hogy a „Selmeczbányai“ előnevet a „Felvidékievel“ cseréljük fel, midőn Besz-

tercebányán, a „Zólyomgyei Lapok“ vágtak elibénk.

Ezalatt a Hont megyei H. megszűnt ugyan, de rövid élete elég volt ahhoz, hogy töltünk „kik a messze Selmeczbányán“ lakunk, a hontiak figyelmét elvonja.

Igy ismét visszazsorítottunk kisebb körünkbe, hol — dícséretre váljék Selmeczváros közönségének — elég meleg felkaroltatásban részesültünk, de, sajnos, még sem oly mérvben, mely existenciát biztosított volna. — Ezt a szerkesztők csak is a hivatala után járó fizetése tehetta, ami pedig édes kevés ahhoz, hogy a lapot s szerkesztőjét fenntarthassa, mindössze 700 ft.

Végre, éveken át tartó fáradságos munka után egyesült a „Zólyomgyei Lapok“ s a „Selmeczbányai Híradó“ a „Felvidéki Híradó“-ban, mely egyesülésként anyagi előnye azonban csak a jövőben válik érezhetővé. Erkölszi, szellemi előnyt is csak akkor fogunk elérni, ha a helyzet tiszta felismerésével etaláljuk azt a kellő összhangot, mely még jól tudjuk, nem nyer kifejezést működésünkben. — Hiszük, hogy ez is meglez nemcsak.

E hitünkben fordulunk most Selmecz- és Besztercebánya városok, valamint Zólyom, Turóc, Arva s Liptó megye tisztelt közönségéhez: adják meg lapunknak azt az anyagi és erkölszi támogatást, mely fennállását hosszú időkre biztosítja. Adják meg nevezetesen az anyagit, szives előfizetésekkel, a szellemi táplálékról aztán majd gondoskodunk mi.

Ebbeli szavunk nem látszhatik követelőnek, hisz a fentiek eléggé bizonyítják azt, hogy mi is tettünk valamit s tudunk áldozni a közügy érdekében.

Arról, hogy minő teendő várakozik egy helyi közlönyre, valamely eszme felmerültek, mikor en-

A „FELVIDÉKI HIRADÓ“ TÁRCZÁJA.

†
NUBER SÁNDOR

Nuber Sándor, kir. tanácsos, a besztercebányai tanterület kir. főigazgatója f. hó 22-én Iglón, Lorx Sándor orvos és iskolafelügyelő lakásán diphteritiában meghalt.

Megrendítőleg hatott ezen bízhetetlennek látszó hír, midőn kedden az esteli órákban városunk körében elterjedt. Nuber Sándor tankerületi kir. főigazgató f. hó 16-án este érkezett Iglóra, hogy a következő napokon a helybeli ev. főgymnásiumban teljesítse hivatalos látogatását, mitűn, a rózsahelyi, podolini, késmárki és löseai középtanulókul és a szepes helyi róm. kath. tanító képzőintézetnél már befejezte működését. Körülbelül egy hónapot töltött hivatalos utján, Igló leendett az utolsó állomás; folyó hó 20-án este Besztercebányán övei körében akart lenni, hogy együtt töltsek a karácsonyi ünnepeket; haza érkezett a bécsi keleti akademián tanuló fia, és a leendő vő is várta a család.

A férfiorának teljes erejében levő és október hóban csak 45 éves mult férfiu a legjobb egészségűnek és derült kedélyűnek örvendett ide érkezésekor. Hivatásszerű buzgalommal vizsgálta a főgymn. ügyeit és látogatta a tanárokat két és fél napon át, szombaton délután pedig megtartotta a tanári tanácskozmányt, mely alkalommal három óránál hosszabb ideig tartó előadásban közölte véleményét, tanácsait a tapasztaltak felett. Befejezte hivatalos működését, másnap reggel készült elutazni, gyengékedésének semmi jelet sem lehetett rajta észrevenni.

Vacsoránál Kövi tanárnál volt kisebb körben, fél tizenegy órákor fejfájásról panaszkodott, mindnyájan távoztunk és többen elkiszított lakására a Bányászhoz címzett vendéglőbe.

Vasárnap reggel ágyban találta e sorok írója és föltizenegy bizalmas természetű ügyekről társalogtunk. Ez volt teljes eszmélettel folytatott utolsó társalgása.

Még délután reggel is maga mondta tollba a nesjének szülő táviratot, melyben kedd estére jelentette haza érke-

zését, de folytonos erős lázas és kábult állapotban volt, összefüggőleg már nem társalaghatott. Kedden reggel már képtelen volt megbízást ari e sorok írójának: délelőtt tveges hintóban Dr. Lorx Sándor saját szállására hozta, hol a veszélyes betegség felette gyors lefolyást veit, 4 és fél órákor a beteg kiszendetett, özvegnyöt, három leányt és egy fiút hagyott maga után. A délután folyamában neje és Eperjesen lakó sógora, Vida Aladár táviratlag értesítettek a beteg aggasztó állapotáról és rövid idő múlva a halálhírt vitte a táviró a családnak rokonoknak és a közoktatásügyi kormánynak. A család Eperjesen kívánta vizni az elhunyt hűlt tetemet, mitűn azonban ragályos betegségben halt meg, az elszállítást úgy az alispán, mint a belügyministerium megtagadta.

A korán elhunyt férfit, nagy közönség részvétele mellett temették el Dr. Lorx Sándor lakásáról folyó hó 24-én délután 3 órákor. Képviselő voltak a löseai kir. főgymn. és állami fő reáliskola, az iglói ev. főgymn. és állami tanító képzőintézet tanári testülete, a roznyói kath. főgymnásiumot Ráti E. Ferencz és Kéri Kamil premontrói kanokok, s főgymnásiumi tanárok, az eperjesi kath. főgymnásiumot Léway István, a késmárki ev. főgymnásiumot Vöber Pál és Klein Pál tanárok, az eperjesi collegiumot Klein János képviselték, és jelen volt a temetésen a szünető daczára elég szép számmal az iglói ev. főgymn. tanuló ifjúsága testületileg az egész tanári karral és számos városi közönség. Az elhunyt özvegye gyengékedő egészsége miatt nem jelenhetett meg, a családot az elhunyt fia Sándor, a bécsi keleti akademia hallgatója, és sógora Vida Aladár, eperjesi gymnásiumi tanár képviselték.

Koszorút tettek a koporsóra: az iglói ev. főgymn. felügyelősege, tanári testülete és tanuló ifjúsága, a löseai állami főreáliskola és tanuló ifjúsága, az eperjesi kath. főgymn. tanári testülete, a löseai állami főgymn. tanári testülete és tanuló ifjúsága, Deszoffy Ignác családja és a amin első sorban kellett volna említenünk az elhunyt neje és gyermekei. A síruál Demko Kálmán löseai főreáliskolai tanár mondott melog és őszinte érzelemmel áthatott beszédet az egész tanterület tanárainak nevében. Temetés után az összes tanintézetek tanárai megjelentek Dr. Lorx Sándor úr házában, hol Zimann János iglói gymn. igazgató

mondott őszinte és hálás köszönetet a tanári testületek nevében Dr. Lorx Sándor úrnak nem emberembaráti és önfeláldozó szeretetét, melyet az elhunyt iránt egész betegege alatt tanúsítottak és a betegség ragályos volta daczára, saját szűk sakra hozva a betegét itt is utolsó perezeit híven ápolták. Az elhunyt kiváló tanferfui méltóságát jövő számmakra kell hagyjunk.

Nyugodjék békével! Emléke legyen áldott és tartós müközöttünk!

Hol a boldogság?

Boldog újévet ki ne kívánna s kinek ne kívánának a boldogújékvánás eme boldogújékvánó korszakában? Kívántam én is másnak s kívántak nekem is, és mégis, mégis mennyi boldogtalanság sarjadzik ama milliónyi jókívánat nyomán! Mennyi a „éhezők“, a megfogyottak, és a boldogtalank száma, annak a jó isten a megmondhatója, no meg egy kisné megköszönlötök a . . . statistika.

Hajh! az a sok szép szó nem képes a rút valót elfűdni, még csak elfeledtetni sem. A sok jókívánó nem mindig jótevő is egyáltalán.

De hát a jót kívánás nem is azért dívat, hogy mindig őszinte és valóshatott legyen . . .
Egyikünk illatos papmarmorót, másikunk borralalót, vagy adós fizess-t ért a boldog újév alatt és így tovább, kiki magának kívánva ezt vagy amazt.

Mi ebből a tanúság? az hogy önzők vagyunk? oh dehogya, a világért sem állítanám ezt, már így megleiben, s épen az udvarias tárcza keretében. Nem mást jelent az, mint azt, hogy azért sok a kívánáságunk, mert oly kevés, a munk van. Az egész világ adósokból és hitellezőkből áll: a föld adós a művelőjének, ez az iparosnak, kereskedőnek, utóbbi a nagykereskedőnek, ez ismét a bankoknak, emezek az államnak, az állam, a haza pedig . . . mindenkinek, legalább erre a meggyőződésre kell jutnunk azt a sok jajtácsat hallva, mely lépten nyomon megíti a földünket, porze csak úgy évközben, újév előtt s után még nem. Az államot, a hazától mindenki kéri és követel valamit, ez meg csak az adót és szivttunk kéri fölünk, de ez adónak sem vagyunk szives adót; szivttunk meg annyi dirib-darabra oz-

HIRDETÉSEK.

3466
1885

Pályázat.

Besztercebánya sz. kir. városnál rendszeresített rend-
őri alkaptányi állása, melyvel 800 frtnyi évi fizetés van
egybekötve, ezenel pályázat nyitatik.

Felhivatnak a pályánzi kívánók, hogy szabályszerű a
jog és államtudományi tanulmány elvégzéséről, valamint az
államtudományi államtanvizsga letételéről szóló bizonyítványok-
kal felszerelt kérvényeiket 1886. évi január hó 15-ig a vá-
rosi tanácsnál nyújtsák be.

Besztercebányán 1885. évi december hó 5-én

Szumrak Pál
polgármester

1. 3-3

Legfinomabb KÖMÉNY-LIKÖRJE

Lichtwitz E és Co.

cs. k. udv. szállítónak Troppauban.

Ez a divon. szantós Kömény-likör, melyet mi
kiváló gondallal állítottunk elő gabapálinkából és
hollandi szemelt zöld köményből, kitűnő ho-
lyóssal van az emésztésre, és izletre, kitűnő hy-
giénás szerként ajánlható. 2 5-0

1/2 ered. literes üveg ára 1 frt.

— 60 kr.

Taxta szüretök. —
Selmeczen Wankovits Lajos úr kereskedésében kapható.

Taxta szüretök.
Selmeczen Wankovits Lajos úr kereskedésében kapható.

Mariázelli gyomorcsépppek,

kitűnő hatású szer a gyomor min-
den betegsége ellen,

és fellámlhatatlan: étvágyhiány, gyom-
orbetegség, rossz szagú leucé, fe-
fuvadások, savanyú bűfűgés, kolika
gyomorlírás, homok- és húgkő feje-
dés, gyomorégés, túlságos nyálképe-
ződés, sárgaság, undor, főfájás (gyomorrontás esetén) gyom-
orgórgés, dugulás, étel és ital túlságos élvezetéből eredő
gyomorbagaj, giliszták, lép- és májbagaj, aranyér ellen

Egy üvege ára használati utasítással együtt 35 kr.
Központi raktár: C. Brady „Vándorjárat” címzett
gyógyszertára Gyömszerbánya (Morva orsz.) 3
Kapható minden jóhírű kőeresztárban Osztrák-Magyarországban.

A NEDELA

nem politizál, nem izgat, de mu-
lattat és oktat.

Ára egész évre 1 frt.

Kérem a lelkes és tanító urakat,
terjessék ismerőseik körében.

Mutatványszámmal szívesen szol-
gálok.

Selmeczbányán

A kiadó.

Bérbeadó ház.

Selmeczen az alsó utcában a 15. IV.
sz. Murantsanféle ház, mely 3 szobából,
2 konyhából, éléskamrából áll s hozzá
pince, 2 fakora virágos és gyümölcsös
kert is tartozik; f. é. ápril 1-től bérbé
adó. — Bővebbet a háztulajdonosnál Mu-
rantsan Ferencz kir. kömives-mesternél.

5 1-3

Az ezerszeresen kipróbált háziszerek:
„A valódi.”
Pain-Expellernek
horgonygal
egyk családban sem kellene hiányozni!
Ára 40 és 70 kr. 25

Budapesten Török J., Selmeczen pedig Sztankay Ferencz
gyógyszertárban.

Előfizetési felhívás

az

URAM BÁTÝÁM

című magyar humorisztikus lapra.

Alulírottak lapot indítunk a következő új évtől kezdve
az Uram BÁTÝÁM cím alatt.

De nem azért, hogy egy újsággal több legyen, hanem
azért, hogy egy kötelezőségiünk kevesebb legyen.

Kötelezőségiünk nem engedi elfolyini idegenbe a magyar
humor csöpöttent mézét, s nem szabad elszórni a kedély
czukros morzsáit s elhamvadóra hagyni a szikrákat, melyek
a mi fajunk szelleméből csattannak ki.

Akárhánszor látnak egy-egy ismerős adománkat, tré-
fás ötletünket idegen formában és nyelven hódítani és mu-
lattatni. S ezt vissza nem kérhejük többé, mert biz ez oda-
való, a hova legelőbb telepíti le az író és a piktör.

Innen van aztán, hogy mi vagyunk a humorista nem-
zet, s mégis a németeknek van egy kolosszális gyűjtemé-
nyük a humorból, a kik pedig nem humorista nemzet. Ne-
külünk magunknak nincs. (Hancig hiszen megszoktuk már,
hogy aranybányáink minden voltak, de aranyunk soha
sem volt.)

Az Uram BÁTÝÁM arra a czélra indult és abból
az indokból kéri a magyar közönség szélesebb érdeklődé-
sét, mert a tiszta nemzeti humornak kíván gyűjteménye
lenni s ezáltal nemcsak megmenteni mindazt, a mi a miénk,
hanem egyszerűen új műveket alkotni a humorisztikus
irodalom terén.

Hisszük, nálunk, hol az élelapi-irodalom régóta oly
szépen virágzik, elő van már készve az új magasabbra —
a humorhoz; s Uram BÁTÝÁM a-m-nak nem sok vesződsége
lesz azzal, hogy közönséget teremtsen; reméljük, hogy a
közönség már megvan s ő írja Uram BÁTÝÁM-at meg
elkezdi kedélyes szerepét.

Az Uram BÁTÝÁM nem lesz rossz ember. Már az is
igen szép tőle, hogy nem fűz semmi politikát. Élő személyek-
kel nem foglalkozik. Nem ismer senkit és semmit, csak a
tréfat.

Geniális Jankó Jánosunk, a ki öt lepingát s ezen-
tul is sok dolgot fogja illusztrálni, kardot, pisztolyokat
akart a szobájába akasztani, de lebeszéltek, mert ezek az
Uram BÁTÝÁM-nak egészen fölöslegesek. Az sohasem ha-
ragit meg senkit. Jökédvű lesz mindig. Néha pajkos, de
csinatlannak nem engedjük, hogy kedvét lelje benne a ma-
gyar családban nem csak az öreg úr, a ki egy bészédes
czimborára tett szort a lapban, hanem a menyecske, a ser-
duló lány, sőt az otthon vakációzó kis diák is. De még
azután is beköve, el nem avulától becses darabja legyen
folyton a könyvtárnak.

Uram BÁTÝÁM megjelenik minden héten vasárnap,
másfél iven, sok képpel, a legizesebb kiállításban; vidám
beszéléseket, adomákat, ötleteket és apróságokat hoz élénk
tarkaságban, a legjelesebb művészek gazdag illusztrációi-
val, ezekben is nagy változatosságot nyújtva.

Munkatársunk — a legkiválóbb írók mellett — maga
magyar közönség lesz.

Barátok Lajos **Mikszáth Kálmán**
az Uram BÁTÝÁM szerkesztői.

Előzetési feltételek az Uram BÁTÝÁM humorisztikus heti-
lapra január-márcz. évszerege 2 frt. január-június fél-
évre 4 frt. január-locember egész évre 8 frt.

A Uram BÁTÝÁM megjelenik minden szombatban, hogy
vidéki t. olvasóink is megkapják minden vasárnap, másfél ireu.
illusztrálva és gazdag tartalommal.

Kiadóhivatal, hova az előfizetések küldendők — leg-
czészerűbben postaltalványval — Budapest, Hatvani utca
3. sz. II. emelet.

7

Nyílt tér*)

Felkarolva a nagy közönség kegye által, ma
már legkedveltebb háziszerré lett a kellemesen s
játékonyan ható Brandt R. gyógyszerész-féle svájci
labdaes. A ki székrekedésben, vértululásban, fejfájás-
ban, gyomorbagban stb. szenved, jobbat nem is tehet,
mint ha egy kísértellett meggyőződést szerez e labda-
csok kitűnő hatásáról. Minden valódi dobozon (a
gyógy-szertárakban 70 kr. kapható) czéggjeggyűl:
egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. név-
alírása látható.

*) E rovat alatt közlötökért nem vállal felelősséget a Szerk